

כאשר בא השבוע שימרון פרס לבוקרסט, אמר לו ניקוליי צ'אצ'סקו, אחד מיוזמי השלום הישראלי-מצרי: לך לג'נה! שב עם אש"ף! יאסר ערפאת מוכן להסדר שלום. כפי שהיה בשעתו אנון אל-סאדאת!

פרס התנגד, ועל כן לא פורסמה הודעת-סיכום לשיחות בבוקרסט.

אך גם ראש ממשלת איטליה אמר לו את אותו הדבר, ואני מניח שגם האפיפיור. כל אלה כבר דיברו עם ערפאת.

הפסיקו לירות! התחילו לדיבר! יש על מה, יש עם מי!

אחרי הפגישה האחרונה שלנו עם יאסר ערפאת הוזמנתי לעימות טלוויזיוני עם ח"כ רפאל איתן, רפול, הנאשם מס' 3 בפשע ששמו מילחמת הלכנון, השמיע בעימות זה טענה מרהימה. הוא אמר שאין צורך להיפגש עם ערפאת כדי להפסיק את הטרור (כפי שטענתי). כי ערפאת כלל אינו מפעיל עוד טרור. את הטרור מפעילים עכשיו אברמוסא, אחמד ג'בריל ושאר בני-חשודה של סוריה. כך שאם רוצים לדבר על הפסקת-הטרור, צריכים לדבר עם אברמוסא וחבריו.

וזהי טענה מעניינת ביותר. לגבי ערפאת היא אומרת: אם אתה מפעיל טרור, אסור לדבר איתך (כפי שטען השבוע שימרון פרס, כשרדה את בקשת צ'אצ'סקו). ואם אינך מפעיל טרור, אין מה לדבר איתך.

רפול, המצוי כוודאי בדוחות מודיעין, אישר שערפאת אינו מפעיל טרור. ולגבי האחרים אומרת טענה זו: מכיוון שהם מפעילים טרור, והם כפופים לסוריה, צריכים לדבר עם הסורים.

מה נובע מן הקביעות האלה?

המסקנה השפוטה, המתבקשת מן המעצמה, היא שצריכים לדבר עם כולם.

צריכים לדבר עם אש"ף וערפאת, מפני שהם מייצגים את העם הפלסטיני, והעם הפלסטיני כולו (או רוב של 95%) מקבל את סמכותם.

צריכים לדבר עם הסורים, מפני שכידהם מכשירי-טרור פעילים. צריכים לדבר עם השיעים, מפני שנגרנו למילחמה עימם.

צריכים לדבר עם כולם, אם אנחנו רוצים למצוא פיתרון ל כל הבעיה, על כל היבטיה, ולשים קץ ל כל המילחמה, הטרור והפגיעות אחת ולתמיד.

ביום מתהלך בעולם רק רעיון אחד, העונה על כל הצרכים האלה: הרעיון של כינוס ועידה בינלאומית בג'נה, בהשתתפות כל הצדדים הנוגעים לסיכסוך.

בועידה זו יהיו מיוצגים ישראל ואש"ף, וגם ירדן וסוריה, השיעים (כמיסגרת המישלחת הלכנונית) ומצרים, והמעצמות העולמיות היכולות לעזור או לפחות לא להפריע.

אין לדעת כמה זמן תשב ועידה כזאת, ומה תהייה תוצאה. אבל דבר אחד אפשר להשיג מראש: הפסקת-אש כללית, סיום מוחלט (או כמעט מוחלט) של הפגיעות מכל הצדדים.

להתחיל לדבר! להפסיק לירות!

הזו, זמני, הפיתרון לדילמה העומדת לפניך. דילמה ששום בעל-מצפון אינו יכול להתעלם ממנה.

לא די ביצאה מלבנון, אם פירוש הדבר ירי של קאטיושות וירידה למיך לטים.

היצאה מלבנון היא רק הצעד הראשון, ואחריו — מיד אחריו! — צריך לבוא הצעד השני, והשלישי. זהו **מיצעד אחד: לצאת מג'ניא, ללכת לג'נה.**

העולם הזה 2478

קצירת-הנסיגה ראשי לשעבר, אריה מירזי, הצליח להפתיע פעמיים את צמרת צה"ל ומישרד הביטחון, בראשונה, כאשר פשט כמחיר רות ובמפתיע את מריו. בשניה, כאשר נודע שהוא מרוויח משכורת-עתק של 40 אלף דולר לחודש, כיועץ לחברה אמריקאית לייצור-נשק, שאיתה הוא היה כמעט מיקצועי בתפקידו הצבאי האחרון. משכורתו השנתית היא, על-פי אותו חישוב, 480 אלף דולר.

תנאי-לופים במעמדו, המרוויחים כ-800 דולר לחודש, התמלאו קינאה. אחר-כך התפכחו ושאלו: האם אין כאן משהו מסריח?

במשך כמה חודשים היתה משכורתו של מירזי לשיחת-היום בקרב הקצונה הבכירה של צה"ל. אבל, משום מה, הדבר לא דלף החוצה.

רק אחרי שהחקירה הועברה ליחידה הארצית לחקירות הונאה של המישטרה, פורסם המידע על כך לדאשונה, בדבר. מי שלא שמע עד אז על הפרשה, מפי השמועה, הצטמר. המחשבה שקצין בכיר בצה"ל ניהל בזמן שירותו הצבאי מערכת-יחסים עם חברות זרות, והעדיף את תוצרתן אחרי שהבטיח לעצמו שהוא יעבוד אצלן, אחרי שיחרורו, עוררה בקרב בעלי-

תת-אלוף (מיל') אריה מירזי, התותחן הראשי לשעבר, מקבל משכורת אגדית מן החברה שסיפקה תותחים לחיל שלו

תחילתו בהחלטה על צורכי הצבא, אחר-כך ניתוח תחזית לגבי הדרושות בעתיד.

בשלב הבא מחליט צה"ל על סוג הרכש, ואז נבדק אם הרכש הספציפי עומד בקריטריונים של תוכנית-ההצטיידות הצה"לית. השלב הבא הוא בארצות-הברית, שם בודקת מישלחת הקניית בניירורק מחירים, עושה השוואה ומדווחת לארץ.

כלומר, אין זו החלטה של איש אחד. אבל במיקרה הנדון היתה מערכת-יחסים אחרת עם החברה האמריקאית. כאשר התפרסמו החשדות נגד מירזי, הוא שהה בחו"ל. הוא שב לארץ כיום השלישי בשבוע שעבר והסתפק בהודעה קצרה, לאקונית, לכתבים וה צבאיים שעטו עליו.

הוא הדגיש, שאיש ממישטרת ישראל או ממצ"ח (המישטרה הצבאית החוקרת) לא פנה אליו, והוא אינו יודע כלל על החקירה.

אחר-כך הסביר שהוא נתן שירותים וייעוץ לחברה האמריקאית, ומעסיק במישרו בתל-אביב עשרה מהגרים, וששכרו קטן ממה שפורסם במאות אחוזים.

ביום הראשון השבוע שוב טס מירזי לחו"ל, לארבעה ימים. להעולם הזה, שפנה אליו, הוא הודיע שבקרוב

תותחים יורים כמך

מילחמת-הלכנון: תותח בקוטר 155 מילימטר משתתף בהפגזת ביירות הנצורה

מאור, אחרי סיום הבידורים במישרד הביטחון סביב חווה-התעסקות שלו, הוא יאמר את מה שיש לו לומר בעניין בצורה מפורטת.

האינטרס של מי?

השבוע העלתה בין פורשים בכירים בצה"ל האפשרות, שמור בר נסיכסוך סוכנים ויועצים על הגדר לת חלקם בעוגת עיסקי-הנשק האמריקאיים הנמכרים לישראל. אין זה סוד, שבכירים כבר מייצגים בארץ חברות אמריקאיות רבות. מוטי, שהיה מפקד חיל-האוויר, הוא היום נציג חברת המטוסים נורת'רופ. אברהם (יאלו), שביט, שהיה הנספח הצבאי בוויינגטון, הוא נציג חברת גנרל דינמיקס. והרשימה עוד ארוכה.

אבל על קצינים אלה כבר נאמר, שהם עשו שימוש בידע ובמיומנות שלהם, אחרי שהסירו את מדיהם — של אלה, במיוחד, שעליו אומרים כי הוא החל בחדירה לעולם-העסקים עוד ב"תקופה שבה לבש מדים. דובריו של אלוהד, אשר הוגדרו רק כמקורביו של מירזי, אמרו למעריב ביום השלישי שעבר: "ייצוג החברה איננו נוגע כלל להמלצתו לרכוש כמות נוספת של ציוד, סמוך לשיחרורו מצה"ל".

האינטרס של החיל או האינטרס של המפקד? על כך יתבקש מירזי להשיב, בכבודו ובעצמו, בשבועות הקרובים.

ייעוץ, ולכן אינו צריך להירשם כסוכן. טיטות-החווה של מירזי עוררה חשד אצל הפקידים שקיבלו אותה לעיון.

מירזי? דובר בה על התקשרות עם גורם שאיתו עמד מירזי בקשר במהלך שירותו הצבאי. המדובר בחברה אמריקאית.

מירזי היה אמור להיות הסוכן בארץ של החברה, תמורת תשלום חודשי קבוע, שאינו מותנה בעסקות שהחברה תבצע כאן.

הסכום נראה מוגזם ולא סביר.

הודעה לאקונית

הועלה הרעיון, שהסכום הגבוה הוצע למירזי כחלק משיקול לסווח ארץ. האמריקאים הניחו, שמירזי יהיה גורם מרכזי בעסקות עתידיות בארץ, ולכן הימרו עליו.

החשד במערכת-הביטחון התחזק, כאשר בנוסף לחווה השמן נזכרו שם שצה"ל רכש בשנים האחרונות כמות גדולה של ציוד שנרכש בתקופה שמירזי היה בתפקיד הבכיר.

האם שולם היום למירזי סכום עתק על כך שהעדיף אז את האמריקאיס בצה"ל לא מניחים שקצין בכיר, בדרגתו ובכוחו של מירזי, ינהג כך. השאלה היתה, אם בכלל היתה לו השפעה על רכישתו זה.

הרכש בצה"ל הוא תהליך ממושך.

רד, והוא ביקש ממירזי שישמש בתפקידים נוספים, בטרם יועלה בדרגה. כאשר הגיע המועד לפרישתו מחיל-התותחנים, לתפקיד-קידום אחר, חיפשו לו ג'וב מתאים.

באותה תקופה, לפני קצת יותר משנה, פרשו כמה קצינים בכירים מצה"ל. הבולט שבהם היה אביגדור (יאנוש) כרצל, מירזי מיוחד עם יאנוש, ועם פרישתו של זה, הוא הגיע למסקנה שאין לו עוד מה לחפש בצה"ל. הוא החליט לפנות לשוק האזרחי.

פרישתו היתה בחטף. נשמעו רמוזים, שמירזי חושד כי הרמטכ"ל מסרב לקדם אותו על רקע אישי, אבל לא היה אפילו זמן לברר את העניין. מירזי אפילו לא נטל חופשת-פרישה. הוא עזר החוצה במהירות של פגז הנפלט מתוך לוע-הקנה.

מירזי הוא מיקצוען בתותחנות. זה מה שהיה לו למכור, מסבירים חבריו. זמן קצר אחרי פרישתו, פנה מירזי למישרד-הביטחון וביקש להירשם כ"חוק — לטענתו, כיועץ לחברה זרה, לדעת אחרים במישרד, כסוכן העוסק במימכר או בתיווך של ציוד-צבאי.

קצין בכיר הפונה לשוק האזרחי ל"תפקיד בה רגיש, או אפילו אורח, מתביקש להגיש את טיטות-חווה-התעסקות שלו לאישור מישרד-הביטחון.

אם אין בחווה פרטים יוצאי-דופן, חייב שר הביטחון לאשר את הבקשה. מירזי לא ביקש לקבל היתר עמלה, אלא טען שהוא מקבל רק רמי

הדרגות דאגה רבה, על אחת כמה וכמה כשהמדובר במירזי.

במהירות של פגז

האיש הוא קצין מצטיין. על כך אין עוררין. הוא נולד ב-1942 בכפר-סבא. מאז גיוסו לצה"ל, בשנת 1960, הוא שירת בחילות-תותחנים. בשנת 1970 הוא סיים את לימודיו בחוגים למיורחתי-כוח ולחיסטוריה כללית ב"קולטה למדע-הטרור באוניברסיטת תל-אביב. מירזי, נשוי ואב לשלושה בנים, יצא ב-1975 להשתלמות בארצות-הברית, וסיים כעבור שנה קורס מתקדם לתותחנות בפורטסיל שבאוקלהומה.

במילחמת-לכנון היה מירזי מפקד חיל-תותחנים. גם במילחמת קודמות, השתתף בתפקידים אחרים. בששת הימים הוא היה קצין-סיוור בגדוד-תותחנים בסיני. במילחמת-ההתשה היה כבר סג"ד, ובמילחמת יום-הכיפורים היה מ"ד ומפקד ארטילרי של חטיבה שבע ברמת-הגולן.

מירזי היה מפקד בית-הספר לתותחנות-שרדה, אחר-כך היה מפקד התותחנים של פיקוד-צפון, עד שמונה למפקד החיל, בינואר 1980, והועלה לדרגת תת-אלוף.

מירזי ראה כבר את הדרגה הבאה שלו, דרגת האלוף. הוא השתוקק לה. אבל לרמטכ"ל, משה לוי, לא אצה הד-